

32006R1781

8.12.2006.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 345/1

UREDABA (EZ) br. 1781/2006 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 15. studenoga 2006.****o podacima o uplatitelju koji su priloženi uz prijenose finansijskih sredstava**

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske Zajednice, a posebno njegov članak 95.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke (¹),

u skladu s postupkom određenim u članku 251. Ugovora (²),

budući da:

- (1) Tokovi prljavog novca putem prijenosa finansijskih sredstava mogu naštetići stabilnosti i ugledu finansijskog sektora i ugroziti unutarnje tržište. Terorizam je uzdrmao temelje našeg društva. Sigurnost, integritet i stabilnost sustava prijenosa finansijskih sredstava i povjerenje u finansijski sustav u cjelini mogli bi biti ozbiljno ugroženi nastojanjima kriminalaca i njihovih suradnika da prikriju podrijetlo koristi od kriminalnih radnji ili da obave prijenos finansijskih sredstava u terorističke svrhe.
- (2) Ako se na razini Zajednice ne donesu odredene mjere za koordinaciju, osobe koje se bave pranjem novca i financiranjem terorizma mogle bi pokušati iskoristiti slobodu kretanja kapitala koju omogućuje integrirano finansijsko područje, s ciljem olakšavanja svojeg zločinačkog djelovanja. Aktivnosti Zajednice moraju svojim obimom osigurati da se Posebna preporuka VII. o elektroničkim prijenosima (SR VII) Radne skupine za finansijske djelatnosti (FATF) osnovane na Sastanku na vrhu G7 u

Parizu 1989., jednoobrazno prenesu u cijeloj Europskoj uniji, a posebno da se spriječi diskriminacija između nacionalnih plaćanja unutar države članice i prekograničnih plaćanja između država članica. Nekoordinirano djelovanje samih država članica na području prekograničnog prijenosa finansijskih sredstava može značajno utjecati na glatko funkcioniranje sustava plaćanja na razini EU-a te stoga nanijeti štetu internom tržištu na području finansijskih usluga.

(3) Nakon terorističkih napada u SAD-u 11. rujna 2001. izvanredno Europsko vijeće je 21. studenoga 2001. ponovno naglasilo da je ključni cilj Europske unije borba protiv terorizma. Europsko vijeće odobrilo je plan djelovanja za poboljšanje suradnje policije i pravosuđa, razvijajući međunarodne pravne instrumente protiv terorizma, sprečavajući financiranje terorizma, jačajući sigurnost zračnog prostora i veću uskladenost među svim relevantnim politikama. Europsko je vijeće nakon terorističkih napada u Madridu 11. ožujka 2004. izmijenilo ovaj plan djelovanja, tako da on sada posebnu pozornost stavlja na potrebu osiguravanja da se zakonodavni okvir, koji je Zajednica stvorila u svrhu borbe protiv terorizma i poboljšanja pravne suradnje, uvrsti u devet Posebnih preporuka protiv financiranja terorizma koje je donio FATF.

(4) S ciljem sprečavanja financiranja terorizma poduzete su mjere usmjerene na zamrzavanje sredstava i izvora financija određenih osoba, grupe ili subjekata, uključujući Uredbu (EZ) br. 2580/2001 (³) i Uredbu Vijeća (EZ) br. 881/2002 (⁴). U istu su svrhu poduzete i mjere usmjerene na zaštitu finansijskog sustava od preusmjerenja sredstava i finansijskih izvora u terorističke svrhe. Direktiva 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (⁵) sadrži brojne mjere usmjerene na borbu protiv zlouporebine finansijskog sustava u svrhu pranja novca i financiranja terorizma. Međutim, te mjere ne onemogućuju u potpunosti teroristima niti ostalim kriminalcima pristup sustavima plaćanja u svrhu prebacivanja njihovih sredstava.

(³) SL L 344, 28.12.2001., str. 70. Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom Komisije (EZ) br. 1461/2006 (SL L 272, 3.10.2006., str. 11.).

(⁴) SL L 139, 29.5.2002., str. 9. Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom Komisije (EZ) br. 1508/2006 (SL L 280, 12.10.2006., str. 12.).

(⁵) SL L 309, 29.5.2002., str. 15.

(¹) SL C 336, 31.12.2005., str. 109.

(²) Mišljenje Europskog parlamenta od 6. srpnja 2006. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 7. studenoga 2006.

- (5) S ciljem usvajanja sveobuhvatnog pristupa u međunarodnom kontekstu na polju borbe protiv pranja novca i financiranja terorizma, daljnje bi djelovanje Zajednice trebalo uzeti u obzir nove okolnosti na toj razini, odnosno devet Posebnih preporuka protiv financiranja terorizma koje je donio FATF, a posebno SR VII i izmijenjeno tumačenje za njezinu primjenu.
- (6) Potpuna utvrdljivost prijenosa finansijskih sredstava može biti naročito važno i vrijedno sredstvo prilikom sprečavanja, istraživanja i otkrivanja pranja novca ili financiranja terorizma. Stoga je prikladno, s ciljem osiguravanja prenošenja informacija o uplatitelju kroz cijeli platežni lanac, osigurati sustav kojim se nameće obveza pružateljima usluga plaćanja da prijenos finansijskih sredstava prate precizne i smislene informacije o uplatitelju.
- (7) Odredbe ove Uredbe primjenjuju se ne dovodeći u pitanje Direktivu 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾. Primjerice, informacije prikupljene i pohranjene u svrhu ove Uredbe ne bi se trebale koristiti u komercijalne svrhe.
- (8) Osobe koje samo prenose dokumente u papirnatom obliku u elektroničke podatke a za taj posao imaju ugovor s pružateljem usluga plaćanja, nisu obuhvaćene područjem primjene ove Uredbe; isto se odnosi na bilo koju fizičku ili pravnu osobu koja pružateljima usluga plaćanja pruža uslugu prenošenja poruka ili nekog drugog sustava podrške za prijenos finansijskih sredstava ili klirinški sustav i sustav namire.
- (9) Primjereno je iz područja primjene ove Uredbe izuzeti prijenose finansijskih sredstava koji predstavljanju mali rizik za pranje novca ili financiranje terorizma. Ova bi izuzeća trebala obuhvaćati kreditne ili debitne kartice, isplate s bankomata (ATM), izravna terećenja, elektroničke čekove, plaćanje poreza, kazni ili ostalih davanja te prijenose finansijskih sredstava pri kojima su i uplatitelj i primatelj pružatelji usluga plaćanja koji djeluju u svoje vlastito ime. Nadalje, kako bi se poštovale posebne značajke nacionalnih sustava plaćanja, države članice mogu izuzeti elektronička žiro plaćanja pod uvjetom da je u svakom trenutku moguće unatrag slijediti prijenos finansijskih sredstava do uplatitelja. Ako su države članice primjenile odstupanje za elektronički novac iz Direktive 2005/60/EZ, ono bi se trebalo primjeniti prema ovoj Uredbi, a pod uvjetom da preneseni iznos ne premašuje EUR 1 000.
- (10) Odstupanje za elektronički novac, kao što je utvrđeno u Direktivi 2000/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾,

⁽¹⁾ SL L 281, 23.11.1995., str. 31. Direktiva kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 1882/2003 (SL L 284, 31.10.2003., str. 1.).

⁽²⁾ SL L 275, 27.10.2000., str. 39.

- obuhvaća elektronički novac bez obzira na to ima li izdavatelj takvog novca koristi od oslobađanja od obveze prema članku 8. te Direktive.
- (11) Kako se ne bi narušila učinkovitost platnih sustava, zahtjevi za provjeru za prijenose finansijskih sredstava obavljenih s nekog računa trebali bi se odvojiti od onih prijenosa finansijskih sredstava koji se ne obavljuju s računa. Kako bi se uravnotežio rizik od navođenja na ilegalni prijenos novčanih sredstava, zbog prestrojih zahtjeva za identifikaciju usmjerjenih protiv potencijalne terorističke prijetnje koju predstavljaju mali prijenosi novčanih sredstava, obveza provjeravanja istinitosti informacija o uplatitelju trebala bi se, u slučaju prijenosa finansijskih sredstava koji se ne obavlja s računa, odnositi samo na slučajevе pojedinačnih prijenosa finansijskih sredstava koja premašuju iznos od EUR 1 000, ne doveći u pitanje obveze sadržane u Direktivi 2005/60/EZ. Za prijenose finansijskih sredstava obavljene s računa od pružatelja usluga plaćanja ne bi trebalo zahtijevati provjeru informacija o uplatitelju uz svaki prijenos novčanih sredstava, ako su izvršene obveze sadržane u Direktivi 2005/60/EZ.
- (12) U skladu s kontekstom Uredbe (EZ) br. 2560/2001 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾ i Priopćenja Komisije „Novi zakonski okvir za plaćanja na internom tržištu“ dovoljno je, uz prijenose finansijskih sredstava unutar Zajednice, osigurati pojednostavnjene informacije o uplatitelju.
- (13) Da bi se tijelima nadležnim za borbu protiv pranja novca ili financiranja terorizma u trećim zemljama omogućilo da uđu u trag izvoru finansijskih sredstava korištenih u te svrhe, prijenosi finansijskih sredstava iz Zajednice u države izvan Zajednice bi trebali biti popraćeni potpunim informacijama o uplatitelju. Ova bi tijela trebala imati pristup potpunim informacijama o uplatitelju isključivo u svrhu sprečavanja, istraživanja i otkrivanja slučajeva pranja novca i financiranja terorizma.
- (14) Za prijenose finansijskih sredstava jednog uplatitelja većem broju primatelja koji se šalju na način koji nije skup, u skupnim datotekama koje sadrže pojedinačne prijenose iz Zajednice u područje izvan Zajednice, trebale bi se donijeti odredbe za takve pojedinačne prijenose prema kojima oni trebaju sadržavati samo broj računa uplatitelja ili jedinstveni identifikator pod uvjetom da skupna datoteka sadrži potpune informacije o uplatitelju.

(15) S ciljem provjeravanja prate li zahtijevane informacije o uplatitelju prijenos finansijskih sredstava te da bi se pomoglo identificirati sumnje transakcije, pružatelj bi usluga plaćanja primatelja trebao imati uvedene učinkovite postupke s ciljem otkrivanja nedostaju li informacije o uplatitelju.

⁽³⁾ Uredba kako je ispravljena u SL L 344, 28.12.2001., str. 13.

- (16) Zbog potencijalne prijetnje od financiranja terorizma koju predstavljaju anonimni prijenosi novčanih sredstava, prikladno je omogućiti primateljевom pružatelju usluga plaćanja da izbjegne ili ispravi situacije u kojima se utvrdi da informacije o uplatitelju nedostaju ili da su nepotpune. U tom bi pogledu trebalo dozvoliti određenu fleksibilnost što se tiče obima informacija o uplatitelju s obzirom na stupanj rizika. Povrh toga, za preciznost i potpunost informacija o uplatitelju i dalje bi trebao biti odgovoran uplatiteljev pružatelj usluga plaćanja. U slučaju kad se pružatelj usluga plaćanja nalazi izvan područja Zajednice, trebalo bi provesti napredno dubinsko vrednovanje klijenta u skladu s Direktivom 2005/60/EZ, vezano uz prekogranične veze korespondentnih banaka s tim pružateljem usluga plaćanja.
- (17) U slučaju kad nacionalna nadležna tijela daju smjernice u pogledu obveza bilo za odbacivanje svih prijenosa nekog pružatelja usluga plaćanja koji opetovano ne dostavlja zahtijevane informacije o uplatitelju ili za donošenje odluke o tome treba li ili ne treba ograničiti ili raskinuti poslovne odnose s tim pružateljem usluga plaćanja, one bi se, između ostalog, trebale temeljiti na konvergenciji najboljih postupaka i također bi trebale uzeti u obzir činjenicu da izmijenjeno tumačenje SR VII. FATF-a omogućuje trećim zemljama određivanje najnižeg praga od EUR 1 000 ili USD 1 000, nakon kojeg je obvezno slanje informacija o uplatitelju, ne dovodeći u pitanje cilj učinkovite borbe protiv pranja novca i financiranja terorizma.
- (18) U svakom bi slučaju, primatelj pružatelj usluga plaćanja trebao pokazati posebnu budnost prilikom prosuđivanja rizika, kada dođe do spoznaje da informacije o uplatitelju nedostaju ili da su nepotpune, te bi nadležnim tijelima trebalo prijaviti sumnjive transakcije u skladu s obvezom prijavljivanja utvrđenom Direktivom 2005/60/EZ i nacionalnim provedbenim mjerama.
- (19) Odredbe o prijenosima finansijskih sredstava pri kojima informacije o uplatitelju nedostaju ili su nepotpune primjenjuju se ne dovodeći u pitanje nijednu obvezu pružatelja usluga plaćanja da odgode i/ili odbiju prijenose finansijskih sredstava kojima se krše odredbe građanskog, upravnog ili kaznenog prava.
- (20) Dok se ne uklone tehnička ograničenja koja mogu sprječiti posredničke pružatelje usluga plaćanja da udovolje obvezi prenošenja svih informacija koje zaprime o uplatitelju, ti bi posrednički pružatelji usluga plaćanja trebali voditi evidenciju o tim informacijama. Takva bi se tehnička ograničenja trebala ukloniti čim se sustav plaćanja unapriredi.
- (21) S obzirom da u kriminalističkim istragama možda nije moguće utvrditi zahtijevane informacije ili osobe koje su umiješane i to nekoliko mjeseci ili čak godina nakon prvotnog prijenosa novčanih sredstava, prikladno je zahtijevati od pružatelja usluga plaćanja da vodi evidenciju o informacijama o uplatitelju u svrhu sprečavanja, istraživanja i otkrivanja slučajeva pranja novca i financiranja terorizma. To bi razdoblje trebalo biti ograničeno.
- (22) Da bi se omogućilo poduzimanje žurnog djelovanja u borbi protiv terorizma, pružatelji bi usluga plaćanja trebali žurno odgovarati na zahtjeve za informacijama o uplatitelju tijela odgovornih za borbu protiv pranja novca ili financiranja terorizma u državi članici u kojoj se nalaze.
- (23) Broj radnih dana u državi članici pružatelja usluga plaćanja uplatitelja određuje broj dana za odgovor za zahtjev za informacijama o uplatitelju.
- (24) S obzirom na važnost borbe protiv pranja novca i financiranja terorizma, države bi članice trebale u nacionalnom pravu utvrditi učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće sankcije za nepoštovanje obveza iz ove Uredbe.
- (25) Mjere nužne za provedbu ove Uredbe trebale bi se donijeti u skladu s Odlukom Vijeća 1999/468/EZ od 28. lipnja 1999. o utvrđivanju postupaka za izvršavanje provedbenih ovlasti dodijeljenih Komisiji ⁽¹⁾.
- (26) Brojne zemlje i područja koja ne čine područje Zajednice su u monetarnoj uniji s jednom od država članica, čine dio valutnog područja te države članice ili su potpisnici monetarne konvencije s Europskom zajednicom koju predstavlja neka država članica te imaju pružatelje usluga plaćanja koji izravno ili neizravno sudjeluju u sustavnim plaćanjima i namire te države članice. S ciljem izbjegavanja značajnog negativnog učinka na gospodarstvo tih zemalja ili područja, koji bi mogao proizaći iz primjene ove Uredbe na prijenose finansijskih sredstava između tih zemalja ili područja i država članica, prikladno je osigurati mogućnost da se takvi prijenosi finansijskih sredstava tretiraju kao prijenosi finansijskih sredstava unutar predmetne države članice.

⁽¹⁾ SL L 184, 17.7.1999., str. 23. Odluka kako je zadnje izmijenjena Odlukom 2006/512/EZ (SL L 200, 22.7.2006., str. 11.).

- (27) Kako se ne bi obeshrabrilo davanje donacija u dobrovorne svrhe, prikladno je ovlastiti države članice da izuzmu pružatelje usluga plaćanja koji se nalaze na njihovom području od naplate, provjere, evidencije ili slanja informacija o uplatitelju za prijenose finansijskih sredstava do najvećeg iznosa od EUR 150 izvršene na području tih država članica. Također je prikladno da ta mogućnost bude uvjetovana zahtjevima kojima trebaju udovoljiti neprofitne organizacije, a da bi se državama članicama omogućilo da osiguraju da ovo odstupanje ne da povoda teroristima da ga zlouporebe kao paravan ili sredstvo omogućivanja financiranja njihovih aktivnosti.
- (28) Budući da države članice ne mogu u dovoljnoj mjeri ostvariti ciljeve ove Uredbe te ih se stoga, zbog razmjera ili učinka djelovanja, može bolje ostvariti na razini Zajednice, Zajednica može usvojiti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti iz članka 5. Ugovora. U skladu s načelom proporcionalnosti, kako je utvrđeno tim člankom, ova Uredba ne prelazi okvir nužnosti za ostvarivanje tih ciljeva.
- (29) S ciljem uspostavljanja koherentnog pristupa na polju borbe protiv pranja novca i financiranja terorizma, glavne se odredbe ove Uredbe primjenjuju od datuma usvajanja relevantnih odredbi na međunarodnoj razini,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

POGLAVLJE I.

PREDMET, DEFINICIJE I OPSEG

Članak 1.

Predmet

Ova Uredba utvrđuje pravila o informacijama o uplatitelju koje prate prijenose finansijskih sredstava u svrhu sprečavanja, istraživanja i otkrivanja slučajeva pranja novca i financiranja terorizma.

Članak 2.

Definicije

U svrhu ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

- (1) „financiranje terorizma” znači osiguravanje ili prikupljanje finansijskih sredstava u smislu članka 1. stavka 4. Direktive 2005/60/EZ;
- (2) „pranje novca” znači bilo koje ponašanje koje se, kad je počinjeno hotimično, smatra pranjem novca u smislu članka 1. stavka 2. ili 3. Direktive 2005/60/EZ;

(3) „uplatitelj” znači fizička ili pravna osoba koja ima račun i omogućuje prijenose finansijskih sredstava s tog računa, ili, u slučaju kada račun ne postoji, fizička ili pravna osoba koja daje nalog za prijenos novčanih sredstava;

(4) „primatelj” znači fizička ili pravna osoba kojoj je namijenjeno da bude krajnji primatelj prenesenih novčanih sredstava;

(5) „pružatelj usluga plaćanja” znači fizička ili pravna osoba čije poslovanje uključuje pružanje usluge prenošenja novčanih sredstava;

(6) „posredni pružatelj usluga plaćanja” znači pružatelj usluga plaćanja koji sudjeluje u izvršenju prijenosa novčanih sredstava a ne pripada ni uplatitelju niti primatelju;

(7) „prijenos novčanih sredstava” znači bilo koja transakcija provedena u ime uplatitelja preko pružatelja usluga plaćanja elektroničkim putem, s ciljem da sredstva stavi na raspolažanje primatelju kod pružatelja usluga plaćanja, bez obzira na to jesu li uplatitelj i primatelj ista osoba;

(8) „prijenos skupne datoteke” znači više pojedinačnih prijenosa finansijskih sredstava koja su sakupljena u svrhu prijenosa;

(9) „jedinstveni identifikator” znači kombinacija slova, brojeva ili znakova koju je odredio pružatelj usluga plaćanja u skladu s protokolima sustava plaćanja i namire ili sustava prenošenja poruka, a koja se koristi za prijenos novčanih sredstava.

Članak 3.

Opseg

1. Ova se Uredba primjenjuje na prijenose novčanih sredstava u bilo kojoj valuti, koje je poslao ili primio pružatelj usluga plaćanja osnovan u Zajednici.

2. Ova se Uredba ne primjenjuje na prijenose finansijskih sredstava provedene uporabom kreditnih ili debitnih kartica, pod uvjetom da:

(a) primatelj ima sporazum s pružateljem usluga plaćanja kojim se omogućuje plaćanje za isporučenu robu i pružene usluge;

i

(b) takvi prijenosi finansijskih sredstava budu provedeni uz jedinstveni identifikator koji omogućuje utvrdljivost prijenosa unatrag do uplatitelja.

3. U slučaju kad država članica odluci primijeniti odstupanje utvrđeno člankom 11. stavkom 5. točkom (d) Direktive 2005/60/EZ, ova Uredba se ne primjenjuje na prijenose finansijskih sredstava kada se radi o elektroničkom novcu, a koje je obuhvaćeno tim odstupanjem, osim kad preneseni iznos premašuje EUR 1 000.

4. Ne dovodeći u pitanje stavak 3., ova se Uredba ne primjenjuje na prijenose finansijskih sredstava provedene pomoću mobilnih telefona niti neke druge digitalne naprave ili uređaja informacijske tehnologije (IT) u slučajevima kad su takvi prijenosi plaćeni unaprijed i ne premašuju EUR 150.

5. Ova se Uredba ne primjenjuje na prijenose finansijskih sredstava obavljene pomoću mobilnih telefona, neke druge digitalne naprave ili IT uređaje kada se takvi prijenosi plaćaju naknadno i udovoljavaju svim sljedećim uvjetima:

- (a) primatelj ima sporazum s pružateljem usluga plaćanja kojim se omogućuje plaćanje za isporučenu robu i pružene usluge;
- (b) takvi prijenosi finansijskih sredstava provode se uz jedinstveni identifikator koji omogućuje utvrdljivost prijenosa unatrag do uplatitelja;

i

- (c) pružatelj usluga plaćanja podliježe obvezama utvrđenima u Direktivi 2005/60/EZ.

6. Države članice mogu odlučiti da neće primjenjivati ovu Uredbu na prijenose finansijskih sredstava unutar države članice na račun primatelja koji omogućuje plaćanja za isporučenu robu ili pružene usluge ako:

- (a) pružatelj usluga plaćanja primatelja podliježe obvezama utvrđenima u Direktivi 2005/60/EZ;
- (b) pružatelj usluga plaćanja primatelja ima mogućnost, pomoću jedinstvenog referentnog broja, preko primatelja sljediti unatrag prijenos finansijskih sredstava od fizičke ili pravne osobe koja s primateljem ima sporazum o isporuci robe i pružanje usluga;

i

- (c) preneseni iznos je EUR 1 000 ili manje.

Države članice koje koriste ovo odstupanje o tome obavješćuju Komisiju.

7. Ova se Uredba ne primjenjuje na prijenose novčanih sredstava:

- (a) u slučajevima kada uplatitelj podiže gotovi novac sa svojega vlastitog računa;

(b) u slučajevima kada autorizacija debitnog prijenosa između dviju stranaka dozvoljava plaćanje između njih putem računa, pod uvjetom da se uz prijenos finansijskih sredstava nalazi jedinstveni identifikator koji omogućuje ulazeњe u trag fizičkoj ili pravnoj osobi;

- (c) u slučajevima kad se koriste elektronički čekovi;
- (d) javnim tijelima za poreze, kazne ili druga davanja unutar države članice;
- (e) u slučajevima kada su i uplatitelj i primatelj pružatelji usluga plaćanja i kad djeluju u svoje vlastito ime.

POGLAVLJE II.

OBVEZE UPLATITELJEVOG PRUŽATELJA USLUGA PLAĆANJA

Članak 4.

Potpune informacije o uplatitelju

1. Potpune informacije o uplatitelju sadržavaju njegovo ime, adresu i broj računa.
2. Adresu mogu zamijeniti datum i mjesto rođenja uplatitelja, njegov identifikacijski broj klijenta ili identifikacijski broj u državi.
3. U slučaju kad uplatitelj nema broj računa, njegov pružatelj usluga plaćanja ga zamjenjuje jedinstvenim identifikatorom koji omogućuje utvrdljivost prijenosa unatrag do uplatitelja.

Članak 5.

Informacije priložene prijenosu finansijskih sredstava i vođenje evidencije

1. Pružatelji usluga plaćanja osiguravaju da uz prijenos finansijskih sredstava budu priložene potpune informacije o uplatitelju.
2. Pružatelji usluga plaćanja uplatitelja prije prenošenja novčanih sredstava trebaju provjeriti potpune informacije o uplatitelju na temelju dokumenata, podataka ili informacija pribavljenih iz pouzdanog i neovisnog izvora.
3. U slučaju prenošenja finansijskih sredstava s računa, provjera se može smatrati obavljenom ako je:

- (a) identitet uplatitelja provjeren prigodom otvaranja računa a informacije pribavljene tom provjerom pohranjene su u skladu s obvezama utvrđenim u članku 8. stavku 2. i članku 30. točki (a) Direktive 2005/60/EZ;

ili

- (b) uplatitelj obuhvaćen opsegom članka 9. stavka 6. Direktive 2005/60/EZ.

4. Međutim, ne dovodeći u pitanje članak 7. točku (c) Direktive 2005/60/EZ, u slučaju prijenosa finansijskih sredstava koji se ne obavlja s računa, pružatelj usluga plaćanja provjerava informacije o uplatitelju samo ako iznos premašuje EUR 1 000 eura, osim u slučaju kada se prijenos obavlja u nekoliko odvojenih navrata koje se čine povezanim i ukupan iznos premašuje EUR 1 000.

5. Uplatiteljev pružatelj usluga plaćanja pet godina čuva zapise o potpunim informacijama o uplatitelju koje prate prijenos novčanih sredstava.

Članak 6.

Prijenos finansijskih sredstava unutar Zajednice

1. Odstupajući od članka 5. stavka 1., pri čemu se i uplatiteljev pružatelj usluga plaćanja i primateljev pružatelj usluga plaćanja nalaze u Zajednici, zahtijeva se da prijenos finansijskih sredstava sadržava samo broj računa uplatitelja ili jedinstveni identifikator koji omogućuje utvrdljivost prijenosa unatrag do uplatitelja.

2. Međutim, ako to zahtijeva primateljev pružatelj usluga plaćanja, uplatiteljev pružatelj usluga plaćanja primateljevom pružatelju usluga plaćanja stavlja na raspolažanje potpune informacije o uplatitelju, unutar tri radna dana od zaprimanja tog zahtjeva.

Članak 7.

Prijenos finansijskih sredstava iz Zajednice u države izvan Zajednice

1. Prijenosima finansijskih sredstava pri kojima se primateljev pružatelj usluga plaćanja nalazi izvan Zajednice prilaže se potpune informacije o uplatitelju.

2. U slučaju prijenosa putem skupne datoteke pojedinačnog uplatitelja, pri čemu se primateljevi pružatelji usluga plaćanja nalaze izvan Zajednice, stavak 1. se ne primjenjuje na pojedinačne prijenose skupljene u datoteci, pod uvjetom da skupna datoteka sadrži te informacije i da pojedinačni prijenosi sadrže broj računa uplatitelja ili jedinstveni identifikator.

POGLAVLJE III.

OBVEZE PRIMATELJEVOG PRUŽATELJA USLUGA PLAĆANJA

Članak 8.

Otkrivanje nedostatka informacija o uplatitelju

Primateljev pružatelj usluga plaćanja otkriva jesu li, u sustavu prenošenja poruka ili u sustavu plaćanja i namire koji se koristi

za provođenje prenošenja novčanih sredstava, polja koja se odnose na informacije o uplatitelju popunjena slovima ili znakovima dopuštenima konvencijama tog sustava prenošenja poruka ili sustava plaćanja i namire. Takav pružatelj usluga ima uvedene učinkovite postupke za otkrivanje nedostaju li sljedeće informacije o uplatitelju:

- (a) za prijenose finansijskih sredstava pri kojima se uplatiteljev pružatelj usluga plaćanja nalazi u Zajednici, informacije koje se zahtijevaju u članku 6.;
- (b) za prijenose finansijskih sredstava pri kojima se uplatiteljev pružatelj usluga plaćanja nalazi izvan Zajednice, potpune informacije o uplatitelju kao što je navedeno u članku 4. ili, gdje se to može primjeniti, informacije koje se zahtijevaju u članku 13.;
- i
- (c) za prijenose putem skupnih datoteka pri kojima se uplatiteljev pružatelj usluga plaćanja nalazi izvan Zajednice, potpune informacije o uplatitelju kao što je navedeno u članku 4. samo za prijenose putem skupnih datoteka, ali ne i za pojedinačne prijenose iz skupne datoteke.

Članak 9.

Prijenos finansijskih sredstava pri kojima informacije o uplatitelju nedostaju ili su nepotpune

1. Ako primateljev pružatelj usluga plaćanja otkrije, prilikom zaprimanja prijenosa novčanih sredstava, da informacije o uplatitelju zahtijevane prema ovoj Uredbi nedostaju ili su nepotpune, on odbija prijenos ili traži potpune informacije o uplatitelju. U svakom slučaju, primateljev se pružatelj usluga plaćanja pridržava svih primjenjivih zakona ili upravnih odredbi koje se odnose na pranje novca i financiranje terorizma, a posebno Uredbi (EZ) br. 2580/2001 i (EZ) br. 881/2002, Direktive 2005/60/EZ i svih nacionalnih provedbenih mjera.

2. U slučaju kad pružatelj usluga plaćanja opetovanu ne dostavlja zahtijevane informacije o uplatitelju, primateljev pružatelj usluga plaćanja poduzima korake, koji za početak mogu uključiti slanje upozorenja i postavljanje rokova, prije nego odbije buduće prijenose finansijskih sredstava od tog pružatelja usluga plaćanja ili odluci hoće li ili neće ograničiti ili prekinuti poslovni odnos s tim pružateljem usluga plaćanja.

Primateljev pružatelj usluga plaćanja o toj činjenici obavješćuje tijela nadležna za borbu protiv pranja novca ili financiranja terorizma.

Članak 10.

Prosudba na temelju rizika

Primatelj pružatelj usluga plaćanja informacije o uplatitelju koje nedostaju ili su nepotpune smatra čimbenikom u prosudjivanju je li prijenos finansijskih sredstava ili bilo koji prijenos vezan s njim sumnjiv i treba li se u skladu s obvezama utvrđenim u poglavljju III. Direktive 2005/60/EZ, prijaviti tijelima nadležnim za borbu protiv pranja novca ili financiranja terorizma.

Članak 11.

Vođenje evidencije

Pružatelj usluga plaćanja primatelja pet godina čuva evidenciju o svim primljenim informacijama o uplatitelju.

POGLAVLJE IV.

OBVEZE POSREDNIH PRUŽATELJA USLUGA PLAĆANJA

Članak 12.

Čuvanje informacija o uplatitelju uz prijenos

Posredni pružatelji usluga plaćanja osiguravaju da se sve primljene informacije o uplatitelju priložene prijenosu finansijskih sredstava drže uz prijenos sredstava.

Članak 13.

Tehnička ograničenja

1. Ovaj se članak primjenjuje u slučaju kad se uplatitelj pružatelj usluga plaćanja nalazi izvan Zajednice, a posredni se pružatelj usluga plaćanja nalazi u Zajednici.

2. Osim u slučaju da posredni pružatelj usluga plaćanja prilikom primitka prijenosa finansijskih sredstava sazna da informacije o uplatitelju koje se zahtijevaju prema ovoj Uredbi nedostaju ili da su nepotpune, može koristiti sustav plaćanja koji ima tehnička ograničenja zbog kojih je spriječeno slanje informacija o uplatitelju uz prijenos finansijskih sredstava za slanje prijenosa finansijskih sredstava primateljevom pružatelju usluga plaćanja.

3. Ako posredni pružatelj usluga plaćanja prilikom primitka prijenosa finansijskih sredstava sazna da informacije o uplatitelju koje se zahtijevaju prema ovoj Uredbi nedostaju ili da su nepotpune, može koristiti sustav plaćanja koji ima tehnička ograničenja isključivo ako je u mogućnosti obavijestiti o tome primateljevog pružatelja usluga plaćanja, bilo unutar sustava prijenosa poruka ili plaćanja koji omogućuje obavljanje o takvoj činjenici ili nekim drugim postupkom, pod uvjetom da je način obavljanja prihvaćen od strane ili dogovoren između oba pružatelja usluga plaćanja.

4. U slučaju kad posredni pružatelj usluga plaćanja koristi sustav plaćanja s tehničkim ograničenjima, taj posredni pružatelj usluga plaćanja, na zahtjev primateljevog pružatelja usluga plaćanja, omogućuje tom pružatelju usluga plaćanja pristup svim informacijama o uplatitelju koje je zaprimio, neovisno o tome jesu li potpune ili nisu, u roku od tri radna dana od dana zaprimanja zahtjeva.

5. U slučajevima navedenima u stvcima 2. i 3. posredni pružatelj usluga plaćanja pet godina čuva evidenciju o svim zaprimljenim informacijama.

POGLAVLJE V.

OPĆE OBVEZE I PROVEDBENE OVLASTI

Članak 14.

Obveza suradnje

Pružatelji usluga plaćanja u cijelosti i bez odgode, u skladu s provedbenim zahtjevima utvrđenim nacionalnim pravom države članice u kojoj se nalaze, odgovaraju na upite od strane tijela nadležnih za borbu protiv pranja novca ili financiranja terorizma te države članice koji se odnose na informacije o uplatitelju iz prijenosa finansijskih sredstava i uz to vezane evidencije.

Ne dovodeći u pitanje nacionalno kazneno pravo i zaštitu temeljnih prava, ta tijela mogu koristiti te informacije samo u svrhu sprečavanja, istraživanja ili otkrivanja slučajeva pranja novca ili financiranja terorizma.

Članak 15.

Sankcije i nadzor

1. Države članice donose propise o sankcijama koje se primjenjuju za povrede odredbi ove Uredbe i poduzimaju sve mjere potrebne za osiguranje njihove provedbe. Takve su sankcije učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće. Primjenjuju se od 15. prosinca 2007.

2. Države članice o propisima iz stavka 1. obavešćuju Komisiju i tijela nadležna za njihovu primjenu najkasnije do 14. prosinca 2007. i bez odgode ih obavešćuju o svim naknadnim izmjenama koje na njih utječu.

3. Države članice od nadležnih tijela zahtijevaju učinkovito nadziranje i poduzimanje mjera potrebnih za osiguranje sukladnosti sa zahtjevima iz ove Uredbe.

Članak 16.

Odborski postupak

1. Komisiji pomaže Odbor za prevenciju pranja novca i financiranja terorizma osnovan Direktivom 2005/60/EZ, dalje u tekstu „Odbor”.

2. Prilikom upućivanja na ovaj stavak, primjenjuju se članci 5. i 7. Odluke 1999/468/EZ, uzimajući u obzir odredbe iz njezinog članka 8. i pod uvjetom da provedbene mjere usvojene u skladu s ovim postupkom ne mijenjaju bitno odredbe ove Uredbe.

Razdoblje utvrđeno člankom 5. stavkom 6. Odluke 199/468/EZ je tri mjeseca.

POGLAVLJE VI.

ODSTUPANJA

Članak 17.

Sporazumi s područjima ili zemljama koje ne čine dio područja Zajednice

1. Komisija može ovlastiti bilo koju državu članicu da u skladu s nacionalnim ustrojem sklapa sporazume sa zemljom ili područjem koje nije dijelom područja Zajednice kako je utvrđeno u skladu s člankom 229. Ugovora, koji sadrži odstupanja od ove Uredbe, ne bi li se omogućilo da se prijenos finansijskih sredstava između te zemlje ili područja i predmetne države članice tretira kao prijenos finansijskih sredstava unutar te države članice.

Takvi sporazumi mogu biti dopušteni samo ako:

(a) je predmetna zemlja ili područje u monetarnoj uniji s predmetnom državom članicom, čini dio valutnog područja te države članice ili je potpisala Monetarnu konvenciju s Europskom zajednicom koju predstavlja država članica;

(b) pružatelji usluga plaćanja u predmetnoj zemlji ili području izravno ili neizravno sudjeluju u platnim i sustavima namire u toj državi članici;

i

(c) predmetna zemlja ili područje zahtijeva da pružatelji usluga plaćanja koji potpadaju pod njezinu nadležnost primjenjuju ista pravila kao što su ona utvrđena ovom Uredbom.

2. Bilo koja država članica koja želi sklopiti sporazum naveden u stavku 1. Komisiji šalje zahtjev kojem prilaže sve potrebne informacije.

Nakon što Komisija zaprimi zahtjev od države članice, prijenosi finansijskih sredstava između te države članice i predmetne zemlje ili područja privremeno se tretiraju kao prijenos finansijskih sredstava unutar te države članice, dok se ne donese odluka u skladu s postupkom utvrđenim u ovom članku.

Ako Komisija bude smatrala da nema sve potrebne informacije, kontaktira predmetnu državu članicu unutar roka od dva mjeseca od zaprimanja zahtjeva i posebno navodi dodatne zahtijevane informacije.

Nakon što Komisija prikupi sve informacije koje smatra potrebnima za procjenu zahtjeva, u roku od mjesec dana o tome obavešće državu članicu koja je podnijela zahtjev na odgovarajući način i prosljeđuje zahtjev ostalim državama članicama.

3. U roku od tri mjeseca nakon obavijesti navedene u 4. podstavku stavka 2., Komisija u skladu s postupkom navedenim u članku 16. stavku 2. odlučuje hoće li ovlastiti predmetnu državu članicu za sklapanje sporazuma navedenih u stavku 1. ovog članka.

U svakom slučaju, odluka kakva se navodi u prvom podstavku usvaja se u roku od osamnaest mjeseci nakon što Komisija zaprimi zahtjev.

Članak 18.

Prijenos finansijskih sredstava neprofitnim organizacijama unutar države članice

1. Države članice mogu izuzeti pružatelje usluga plaćanja koji se nalaze na njihovim područjima od obveza utvrđenih člankom 5. koje se odnose na prijenos finansijskih sredstava organizacijama koje obavljaju djelatnosti za neprofitne dobrovorne, religijske, kulturne, obrazovne, društvene, znanstvene ili bratske svrhe, pod uvjetom da te organizacije podliježu zahtjevima za prijavljivanje i vanjsku reviziju ili nadzor od strane javnih tijela ili samoupravnih tijela koja su prema nacionalnom pravu priznata te da su ti prijenosi finansijskih sredstava ograničeni na najveći iznos od EUR 150 po prijenosu te da se odvijaju isključivo unutar državnog područja te države članice.

2. Države članice koje se koriste ovim člankom Komisiju obavešćuju o mjerama koje su usvojile za primjenjivanje opcije iz stavka 1., uključujući popis organizacija obuhvaćenih izuzećem, imena fizičkih osoba koje u konačnici nadziru te organizacije i objašnjenje načina ažuriranja tog popisa. Ta je informacija također dostupna tijelima nadležnim za borbu protiv pranja novca i financiranja terorizma.

3. Ažurirani popis organizacija obuhvaćenih izuzećem predmetne države članice prosljeđuju pružateljima usluga plaćanja te države članice.

Članak 19.

Klauzula o preispitivanju

1. Komisija do 28. prosinca 2011. Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće s potpunom gospodarskom i pravnom ocjenom primjene ove Uredbe, uz, ako to bude prikladno, prijedlog za njezino prilagođavanje ili stavljanje izvan snage.

2. To izvješće posebno preispituje:

- (a) primjenu članka 3. s obzirom na daljnje iskustvo moguće zlouporabe elektroničkog novca, kao što je definirano u članku 1. stavku 3. Direktive 2000/46/EZ, i drugim novim sredstvima plaćanja, u svrhu pranja novca i financiranja terorizma. Pojavi li se rizik od takve zlouporabe Komisija daje prijedlog za izmjenu ove Uredbe;

- (b) primjenu članka 13. s obzirom na tehnička ograničenja koja mogu sprječiti slanje potpunih informacija o uplatitelju pružatelju usluga plaćanja primatelja. Ako bude moguće prevladati ovakva tehnička ograničenja u vidu novih okolnosti na području plaćanja te uzimajući u obzir s time vezane troškove za pružatelja usluga plaćanja, Komisija daje prijedlog za izmjenu ove Uredbe.

POGLAVLJE VII.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 20.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije, ali ni u kojem slučaju prije 1. siječnja 2007.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourg 15. studenoga 2006.

Za Europski parlament

Predsjednik

J. BORRELL FONTELLES

Za Vijeće

Predsjednica

P. LEHTOMÄKI